

Nesreče.

Mati štirih otrok utonila. V Hutterjevi tovarni v Melju v Mariboru je bila kot delavka zaposlena Olga Švarc, mati štirih otrok na Pobrežju. Po končanem delu v tovarni se je peljala z brodom preko Drave na Pobrežje. Ko je bil brod že na desni strani reke, ni čakala tako dolgo, da bi bil brodar pripel brod z verigo h kraju. Pri skoku z broda na mostič je padla v Dravo in je kljub hitri pomoči prevoznika utonila.

Udar strele je med neurjem v soboto 22. avgusta na Pobrežju pri Mariboru zanel gospodarsko poslopje poštnega uslužbenca in posestnika Franca Malajnarja. Poslopje je zgorelo, živino so oteli in znaša škoda 25.000 Din.

Nevarno trčenje. Na cesti proti Mariborskemu otoku pri Kamnici je prišlo 19. avgusta zjutraj do trčenja med kolesarjem in avtomobilom. Alojzij Ferk, trgovski uslužbenec pri mariborski tvrdki Kopic, se je peljal zjutraj na kolesu iz Bresternice v Maribor. Na zgoraj omenjenem cestnem ovinku mu je pripeljal nasproti tovorni avto. Kolesar in šofer sta se hotela v zadnjem trenutku eden drugemu ogniti, vendar je oplazil avto z blatnikom zadnji del Ferkovega kolesa s tako silo, da je slednji padel na tla in obležal nezavesten. Težje poškodovanega je prepeljal rešilni oddelek v bolnico.

Lokomotiva zadela ob tovorni avto. V Studencih pri Mariboru se je zgodila 19. t. m. nesreča, ki je slučajno povzročila samo materijalno škodo. Tovorni avto mariborskega prevoznika Sluge je zadel ob zapornico na železniškem prelazu in jo prelomil. V tem trenutku je pridrvela mimo premikalna lokomotiva in zadela ob avto, na katerem je 5000 Din škode.

Nevaren padelec z voza. Pri nakladanju sena je padel z voza Anton Novak, 77 letni posestnik iz Jarenine. Obležal je v nezavesti in s pretresenimi možgani. Poškodovanega so prepeljali v bolnico v Maribor, kjer je umrl 23. avgusta.

Neprestani požari na Dravskem polju. V Strgojncih na Dravskem polju je uni-

čil požar gospodarsko poslopje posestniku Valentinu Lahu. Škoda je tem bolj občutna, ker so bili že spravljene razni poljski pridelki in krma.

Trije požari. Po Dravskem polju in krog Ptuja so požari tako pogostni, da ne mine skoraj dan, ko bi požarna kronika ne beležila večje ali manjše požarne nesreče po omenjenem okolišju. Po pretežni večini gre za požige. — V Placerju pri Ptuju je te dni pričela goret šupa za steljo pri posestniku Jožefu Vrabl. Domači so ogenj hitro pogasili. Kmalu za tem je že bilo v objemu sosednje gospodarsko poslopje, ki je bilo last posestnika Ivana Toplaka. Ogenj se je oprijel tudi še hiše. Obe poslopji sta zgoreli s spravljene poljski pridelki, krmo in orodjem. Škode je 20.000 Din, ki je delno krita z zavarovalnico. Ljudje pravijo, da je zažgal neki berač iz maščevanja, ker je dobil premalo miloščine. Uvedena je preiskava. — V Pokošah pri Polskavi sta zgorela ponoči posestnici Frančiški Brumec gospodarsko poslopje in hiša. Škodo cenijo na 40.000 Din. Komaj so ostavili gasilci to pogorišče, že so morali odbrzeti v Varešo vas, kjer so uničevali plameni gospodarsko poslopje posestniku Ivanu Černogi. Škoda znaša Din 20.000. Glede obeh slednjih požarov so ljudje prepričani, da je bil ogenj podtaknjen od zločinske roke.

Gluhonemega kolesarja podrl na tla avto. Gluhonemi kolesar Franc Punčuh iz Ranč se je peljal na kolesu proti Ptuju. Na odcepu Tržaške in Ptujске ceste pri Mariboru je kolesar preslišal hupo tovrnega avtomobila, katerega je vodil šofer Henrik Cerar. Kolesar je še nenadoma zavil preko ceste in že je avto zadel vanj in ga je podrl na tla. Punčuh je dobil pri padcu poškodbe na obrazu ter roki in ga je šofer koj odpeljal v bolnico.

8000 Din vreden kozolec pogorel. V Leskovcu pri Pragerskem je izbruhnil požar, ki je uničil posestniku Francu Kancnerju kozolec z raznimi poljskimi pridelki. Požarna škoda znaša 8000 Din.

Kolesarska nesreča. V Št. Vidu pri Ptuju je padel 19 letni Anton Kmetec iz Va-

ASPIRIN

V. z. „Jugofa“ k. d., Zagreb.
Oglas je reg. pod S. Br. 12.314 od 25. VI. 1934.

reje s kolesom, na katerem je je peljal 10 letnega viničarskega sina Franca Zaveca, preko strmine pri dravskem mostu. Pri padcu se je 10 letni dečko precej poškodoval na glavi in so ga oddali v ptujsko bolnico.

Hudo opečenega delavca prepeljali v ptujsko bolnico. V tovarni strožil v Majšpergu je dobil hude opekline 32 letni tovarniški delavec Franc Pišek. Pišek je padel na kup žerjavice in je dobil opekline po celem telesu.

Nesreča posestniškega sina. V Klopcah pri Slov. Bistrici je padel 28 letnemu posestniškemu sinu Francu Berglez hlood na glavo. Berglez ima zelo razbito glavo in zlomljeno nogo. Poškodovanega so oddali v mariborsko bolnico.

Cestna nesreča pri Poljčanah. Med Zgornjo Brežico in Poljčanami se je zgodila cestna nesreča, koje žrtev je zopet čehoslovaški turist. Franc Bohač, trgovec iz Prage in študent Anton Duvič iz Splita sta se peljala na motornem kolesu proti ovinku na zgoraj omenjeni cesti. Nasproti se jima je pripeljal avto, ki očitno ni

Zvon znamenje prijateljske zveze

med angleško in nemško mornarico. Kapitan Bedford, poveljnik angleške križarke »Neptun«, ki je kot angleška bojna ladja prišla med olimpijskimi igrami v Berlin od 1.—16. avgusta na obisk v kielsko luko, je izročil zastopnikom nem. vojne mornarice zvon, katerega so Angleži zaplenili na nemški bojni ladji »Hindenburg«, ki so jo potopili med svetovno vojno. Zvon je kot trofeja visel na angleški križarki »Revenge«. Zdaj pa so ga Angleži izročili Nemcem nazaj v znak prijateljske zveze med obema mornaricama. Zvon naj bo po besedah anglešk. častnika glasnik prijateljstva med obema državama. V imenu

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

Kljub tej neusmiljenosti pa je ostal Cencij vendarle tudi svojim prijateljem krčmarjem zvest in je bil točno vsake tri tedne enkrat okajen. Tedaj so mu lica žarela, kakor da se je čez nje razlila rdeča večerna zarja, in govoril je imenitno po pismeno kakor kak mestni škric.

Urška ni mogla in ni mogla izvohati, odkod mu je denar, da si more kupiti pijačo. Jela je sumiti, da ima ponarejen ključ do njene državne blagajne — ali pa morda na svojo pest sprejema plačila za opravljeno delo. Toda prepričala se je, da ga po krivem dolži; kajti iz blagajne, ki jo je vsak dan pregledala, ni izginil niti dinar, ljudje pa so za čevlje tudi v redu plačevali, in sicer samo njej, gospe finančni ministri. Da bi ji bil sam povedal, odkod denar za pijačo, tega Cencij ni hotel; vprašati ga — tega pa ona ni hotela.

Vohala, vohala je in prežala na vsak njegov korak, pa izvohala ni in skrivnosti ni odkrila. Čudila se je le temu, da je Cencij včasih ob nedeljah po rani maši izginil in ga ves dan ni bilo, zvečer pa se je spet prikazal, navadno zavil k Blatniku na Bistrici, se ga tam nalezal, pa vse pošteno plačal.

13

Kadar ga je le tako malo prinesel pod klobukom, mu ni zamerila; še smejala se je. Če ga pa dolgo ni bilo, tedaj se je spravila in ga je iskala, dokler ga ni našla. Blatnik, tisti, ki ima pri cerkvi krčmo, je nekoč pripovedoval, kako je navadno bilo, kadar je prišla...

Nališpana in pisana je pristopila v gostilno, lepo prijazno pozdravila na vse strani, odrinila tistega, ki je zraven Cencija sedel, in se sama usedla zraven svojega moža. Ta je vzkipele:

»Kaj pa ona tu išče? Ali mi bo pridigala? Ženska naj v cerkvi molči! Ali pa me hoče domov nagnati? Nikar! Kajti jaz, Vincencij Mrkač, si ne dam komandirati.«

»Kaj še misliš! To mi na kraj pameti ne pride, moj milostni gospod,« se je ženka zasmejala. »Pri nas imaš komando samo ti. Tako sem ti pri oltarju obljubila, da te ne bom zapustila v bridkostih in stiskah življenja, ampak da bom pri tebi ostala, dokler naju smrt ne loči.«

»To sem jaz tebi obljubil, pa ne ti meni.«

»Držala pa sem jaz obljubo — in tebi je bilo vedno prav tako.«

Ko so se vsi pivci naokrog glasno zasmeli, je bil Cencij v zadregi.

»Ko bi imel svojo trobento, bi ti kaj na uho zatrobil,« je dejal zamolklo; »ker je nimam pri sebi, ti bom nekaj zapel« — in začel je z odrtim baritonom:

**Vse za vse šole bomo kupovali v knjigar-
nah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v
Ptuju!**

opazil motocikla in se je držal sredine ce-
ste. Radi ožine je prišlo do trčenja. Avto
je osmeknil motorno kolo in ga pogнал na
stran. Bohač se je pri padcu občutno po-
škodoval na glavi in desni nogi, njegov
sopotnik se je samo prestrašil. Motorno
kolo je bilo tako poškodovano, da je na-
daljeval Bohač potovanje po zdravniški
pomoči z vlakom.

Domačija je pogorela v Spodnji Novi
vasi pri Slovenski Bistrici Šimnu Juriču.
Škode je za 25.000 Din.

Hiša je pogorela na Malem Lipoglavu v
župniji Šmarje Janezu Trontelju, posest-
niku iz Zgornje Slivnice.

Mesar ponesrečil. Iz Celja proti St.
Jurju ob j. ž. se je pripeljal z avtotaksi-
jem Alojz Cimperman, 28 letni mesar iz
Polze. Na klanec in ovinku med Štara-
mi in St. Jurjem je zašel avtomobil pre-
ko roba ceste in se preobrnil. Cimperman
si je zlomil več reber in prste na desni
roki. Šofer je le neznatno poškodovan,
pač pa je invalid avtomobil.

Smrtna nesreča zadela otroka. V Zgor.
Hudinji pri Celju je prišlo 18. avg. po ne-
pazljivosti voznika do smrtne nesreče, ki
je doletela otroka. Janez Ačko, hlapec
pri posestniku Galetu na Zgornji Hudinji,
je peljal z dvovprežnim vozom proti La-
hovni. Ni stopal poleg konj, ampak zadaj
za vozom. Na cesti v Zg. Hudinji se je
igrala 18 mesečna Brencetova Ljudmila.
Vaga vprege je zadela otroka v glavo, mu
izbila desno oko in ga je udarec tolikanj
poškodoval, da je kmalu po nesreči iz-
dahnil.

Delavcu zmečkalo obe nogi. V Tremerju
pri Celju je zašel 30 letni delavec Mihael
Krampušek med dva vozička, ki sta mu
zmečkala obe nogi. Hudo ponesrečeni,
katerega so koj oddali v celjsko bolnico,
je bil zaposlen pri regulaciji Savinje.

Vlak smrtno povozil posestnika. Jožef
Šiška, 45 letni posestnik iz Straž na Do-
lenskem se je podal 21. avgusta z doma-

z vozom v Stražo na žago. V voz je imel
vpreženega konja ter vola in na vozu svo-
jega 10 letnega nečaka. Na železniškem
prelazu, ki vodi na cesto v Stražo, je ne-
čak v zadnjem hipu videl prihajajoči vlak,
je zakričal, skočil z voza in se rešil. Šiška
pa je skočil h konju v prepričanju, da bo
še lahko porinil voz s tira. Med poriva-
njem ga je zgrabila lokomotiva in ga
vrgla ob tla. Ker je imel vajeti ovite krog
vratu in života, je potegnil stroj s seboj
vprego in Šiško ter je vse zdobil in raz-
mesaril. Pogled na razmetane ostanke ne-
sreče je bil strašen. Šiška je bil seve
mrtev, konja in vola je pozneje odpeljal
konjač. Smrtno ponesrečeni zapuščata ženo
in 80 letne onemogle starše.

Kap zadela kmetico, ko je nesla delav-
cem na polje južino. Marija Lehen, 35-
letna posestnikova žena, je nesla iz Ko-
trdežja v Zagorju ob Savi delavcem na
polje južino. Sredi poti jo je zadela kap
in je obležala mrtva. Zapuščata pet nedo-
raslih otrok.

Trgovci, kupujte šolske potrebščine za
domače šole pri Tiskarni sv. Cirila v Ma-
riboru ali v Ptuju!

Rudar smrtno ponesrečil. Od Sv. Je-
derti nad Laškim poročajo, da je padel v
golškem jašku 76 m globoko in je obležal
mrtev 18 letni rudar Franc Mejač s Črete.

Avtomobil smrtno povozil moškega in
štiriletnega otroka. Na klanec pri Višnji
gori je neznan avtomobilist 21. avgusta
povozil Jožefa Zupančiča, dninarja, roje-
nega v Sp. Brezovem. Povoženi je kmalu
po prevozu v ljubljansko bolnico umrl. —
Popoldne istega dne je zašla na Zaloški
cesti v Ljubljani pod avto, katerega je šo-
firal mesar Ivan Dimnik, štiriletna Verica
Škoda, hčerka delavca. Vozilo je zlomilo
otroku tilnik in je kmalu po nesreči umrl
v bolnici.

Mizarska delavnica pogorela. V Kosezah
pri Ljubljani je upepelil ogenj 21. avgusta
zjutraj mizarsko delavnico mojstra Anto-
na Hafnerja. Zgorelo je precej pohištva in
znaša škoda 30.000 Din.

Dve dekleti ponesrečili. V Kranjski gori
je plezala po skalah 16 letna Angela Ko-
smač, hči čuvajke železniške proge. Oma-
nila je s skale in padla v prepad, kjer si je
zlomila nogo. — Huda nesreča je doletela
18 letno Frančiško Rozman, uslužbeno pri
dr. Zalokarju v Ljubljani. Bivala je z dok-
torjevo družino v Velikih Laščah na po-
čitnicah. Dne 21. avgusta se je odpeljala
z moškim kolesarji proti Blokam. Po ne-
sreči je zadela ob občestni kamen, padla
s kolesa in si prebila lobanjo. Z življen-
sko nevarno poškodbo so prepeljali dekle
v ljubljansko bolnico.

Rešena v zadnjem trenutku. V Malem
Lipoglavu pri Ljubljani se je vnela v noči
lesena koč, katero je imela v najemu
76 letna užitkarica Marija Košak. Star-
ka je zapazila požarno nesrečo še le tedaj,
ko je zajel ogenj posteljo, v kateri je
spala. Sosedje so jo rešili iz goreče koč
v zadnjem trenutku in z nevarnimi ope-
klinami po celem telesu.

Razne novice

Glede zaostalih davkov in njih prisilne
izterjatve sporoča Okrožna pisarna kmeč-
ke zveze sledeče: Na številne dopise iz raz-
nih krajev, ki so nam jih pošiljale Kra-
jevne kmečke zveze, da so davčne uprave
razposlale razglas, da se bo po 23. avgustu
brezobzirno izterjevalo vse zaostale davke,
naj storijo kmetje tole: Vložijo naj takoj
prošnjo na finančno direkcijo potom pri-
stojne davčne uprave, v kateri naj nave-
dejo, da vsled izrednih nesreč v letošnjem
letu ne morejo trenutno plačati davkov.
Prošijo naj za odlog plačila in obenem na-
vedejo čas, kdaj bodo začeli zaostanke od-
plačevati in v kako visokih mesečnih ob-
rokih. Te prošnje se morajo kolekovati s
kolekom za 5 Din. Skupne prošnje, ki naj
bi jih vložila Kmečka zveza ali kakršna-
koli organizacija, so po zakonu nedopust-
ne. Pripominjamo, da nam je finančna di-

**Stariši, ki dajete denar za šolske potreb-
ščine, opozorite svoje otroke, da kupujejo
v Tiskarni sv. Cirila!**

- »Sosedu d'jal Matijček je:
- »Ej, Jurij, Jurij, kaj je to,
- »me baba n'kamor ne spusti,
- »ej, Jurij, kaj še bo?«

Urška pa mu ni ostala dolžna — in ker je bila
»tička«, je kljunček odprla in poredno zapela Cenciju
v obraz:

- »Smo sestrice tri,
- »najmlajša sem jaz;
- »mamo možeke že,
- »najhujšga pač jaz.«

Vse se je zakrohotalo. Tedaj je Cencija zasa-
kaval glavo od leve na desno in spet — na levo
ter vprašal:

»Kaj pravzaprav hočeš?«

Brumno mu je odgovorila:

»Najprej hočem skodelico kave, potem bom
vzgala svetilko in ti bom svetila domov, da se ti
spotoma nič hudega ne pripeti.«

Izpila je eno skodelico, izpila še drugo in še
tretjo, zraven pojedla štiri žemlje, potem pa je
prižgala svečo v svetilki in rekla:

»Cenc, zdaj pa izpij, — lačaj zame in zase in
spremi me domov! Noben pravi mož ne pusti žene
same ob takim času domov.«

Mojster Smola je odvrnil:

»Da, spravil te bom domov, kajti ženske niso za

v gostilno. Jaz bi bil že davno šel, ko bi me ti tako
dolgo ne bila zadržala.«

Kaj se je potem zgodilo, to je povedala Urška.
Vso pot do doma je Cenc brundal ko medved in se
jezil nase, doma je takoj zasmrčal in zaspal ko polh,
drugo jutro pa je že ob petih čepel na svojem tri-
nožniku in koval in šival, kakor da mora vse Slo-
vence obuti.

Tako in podobno je bilo vsakokrat, kadar je imel
mojster Smola svoje dneve. »Tička« in »Smola« sta
se lepo razumela in živela veselo in zadovoljno.

Ko sta se bila oženila, nista utegnili kam romati,
sklenila pa sta že tedaj, da pojmeta na zimo kam.
Zdaj je bila že zima, novo leto je prišlo, svečnica se
je bližala — kam bi še odlašala? Žena je dejala, da
pojmeta na Brezje, mož pa je predlagal, da bi se
peljala okoli na Maribor in si še tega ogledala. Ker
je bila Urška tudi zato, sta torej soglasno sklenila,
da se podasta najprej na Brezje, nazaj grede pa v
Maribor. Skrb za kravo sta naložila sosedu in tisti
teden po svečnici sta šla na pot, Urška seveda na-
lišpana kakor sraka, oba židane volje, s polno de-
narnico — to se pravi: Cenc je imel le še nekaj
ostankov tistih svojih sumljivih kovačev, ki mu jih
je dajal bogve kdo, Urška pa je imela blagajno za
oba in je ni dala iz rok, ampak je sama plačevala
za oba, da bi ljubi možek ne imel prehudih skrbi z
računi in ne prehudih skušnjav.

nemške mornarice se je
ze to prijateljsko de-
nje zahvalil angleškemu
častniku nemški general
Rueder.

Banka brez imena.

Iz prestolice ameri-
ških Združenih držav iz
Washingtona javljajo:
Te dni je obhajala ve-
lika banka svoj 25 letni
jubilej. Gre namreč za
eno najbolj čudnih ban-
čnih podjetij, ki sploh
obstoja na svetu. Banka
ne pozná ne pravih in
nima niti imena, njeni
šeki ne nosijo prav ni-
kake označke. Ta banka
služi izključno poslom,
katere vršijo zastopni-
ki ameriškega parla-
menta. Samo onega
smatra omenjeni de-
narni zavod za svojo
stranko, ki dokaže s
knjižico, da je član

Svoji k svojim ne sme biti samo prazna beseda! Zato kupujte v Tiskarni sv. Cirila.

rekcija obljubila, da bo te prošnje upoštevala. Napravite jih pa takoj. Okrožna pisarna kmečke zveze v Mariboru.

18 milijonov dinarjev posojila bo dobila mariborska Mestna hranilnica od belgrajske Hipotekarne banke, da se bo lažje gibala ter zadostila nujnim željam vlagateljev.

Mariborska tvrdka izdražbala cestno delo št. IIj—Maribor. Na sreskem poglavarstvu Maribor levi breg se je vršila dražba po skrajšanem postopanju za cestna dela: severna meja—Maribor. Prva tozadevna licitacija pred par tedni, je bila, kakor smo že poročali, brezuspešna, ker sta se zanimala za delo samo dva med tem ko so predpisani trije ponudniki. Pri drugi licitaciji pripade modernizacija omenjene ceste mariborskemu stavbenemu podjetju Ubald Nassimbeni, ki se je že izkazalo pri mnogih cestnih in večjih gradbenih delih v Sloveniji. Upati je, da bo gradbeno ministrstvo odobrilo licitacijo, da bo ponudnik lahko takoj pričel z delom, pri katerem bo dobilo toliko brezposelnih zaposlitev ter zaslužek.

V dveh mesecih prevozila na kolesih 8000 km. Otmar Lešnik, 18 letni krojaški pomočnik in sedmošolec Kurt Fabijan, oba iz Maribora, sta porabila letošnje počitnice v to, da sta prevozila na kolesih šest tujih držav in napravila od 25. junija do 20. avgusta 8000 km. Bila sta v Avstriji, Nemčiji, na Holandskem, v Belgiji, na Francoskem in Čehoslovaškem. Na dolgo pot se nista podala z novimi kolesi, ampak je že vsako kolo poprej prevozilo 18.000 kilometrov.

Precej močan potresni sunek so občutili 18. avgusta ob pol devetih zvečer na Muti, v Vuzenici, Vuhredu in posebno močno pri Sv. Primožu in Sv. Antonu na Pohorju.

Drava vrača žrtve. V Rogoznici pri Ptujju je naplavila Drava truplo pred nekaj dnevi v Studencih pri Mariboru pri pre-

plavanju reke smrtno ponesrečenega srednješolca Jožefa Cojster.

Z ženo in 6 otroci iz ruskega ujetništva. Dne 19. avgusta se je vrnil preko Maribora iz ruskega ujetništva Jovan Giljun. Vjet je bil po padcu gališke trdnjave Przemysl. Prebil je med Rusi 21 let, se je tamkaj oženil in ima 6 otrok. Iz Maribora se je odpeljal v Petrovgrad, kjer živi njegovi starši.

Premovanje v laškem okraju. S pomočjo kraljevske banske uprave v Ljubljani in sreskega kmetijskega odbora v Laškem se vrši v pondeljek, dne 31. avgusta tega leta v Laškem in pri Sv. Lenartu na sejmišču premovanje rodovniških krav, telic in bikov. Začetek v Laškem ob 8. uri in pri Sv. Lenartu ob dveh popoldne. Prignana živina bo nagrajena. Ker bo omenjeno premovanje zanimivo in poučno, se vabi vse živinorejce te okolice, da se istega zanesljivo udeležijo.

Studentje! Tudi vašim domačim bo prav, ako boste povedali, da kupujete tam, kjer je za vas najugodnejše, to je v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in v Ptujju!

Dijaki! V salezijanski dijaški konviktu na Rakovniku se sprejemajo dijaki srednjih šol — tudi oni, ki so doslej obiskovali katerokoli gimnazijo izven Ljubljane, a imajo dobre uspehe. Zavod jim nudi vso oskrbo, najboljšo vzgojo in brezplačne skupne instrukcije. V zavodu je tudi podružnica glasbene matice s pravico javnosti. Oskrbovalnica je razmeroma nizka in se vzornim revnejšim dijakom še zniža. Dijaki obiskujejo klasično ali realno gimnazijo kakor tudi srednjo tehnično šolo ali trgovsko akademijo.

Dr. Z. Matiašič ordinira zopet redno ob delavnikih od 10. do 12. in od 4. do 6. ure Glavni trg 4, II. nadstropje, Maribor. 921

Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je otvorila ordinacijo zdravnica dr. Drina Gorišek. 1019

Združeno romanje k Mariji Bistriški in Mariji Lurški v Rajhenburg bo od 6. do 8. septembra. Podrobna pojasnila dobi vsakdo zastonj, če sporoči svoj naslov upravi »Po božjem svetuc« v Ljubljani, Wolfova ul. 1. 999

V solčno Dalmacijo! Prijeten izlet z avtom iz Ljubljane od 21. do 26. septembra združen z romanjem v Sinj; z ladjo na otok Hvar. Ogleđ vseh znamenitih krajev. Podrobna pojasnila po-

zbornice. Med drugimi posebnimi pravicami, katerih je deležna banka, je tudi ta, da ni podvržena nikakoli kontroli, ker nima ne nadzorstvenega sveta in se ne vrši nikdar občni zbor. Banka razpolaga vedno s kapitalom do 30 milijonov Din.

Najstarejši konj na svetu.

Iz Londona je došlo poročilo: V kraju Bordram Wood je poginil te dni na celem svetu najstarejši konj, katerega je bilo ime Jumbo. Dosegel je starost 41½ leta. Friderik Holiday, vodja kraljeve živinovozdravniške visoke šole se je odpeljal iz Londona v Bordram Wood, da bi si pridobil lobanjo mrtvega konjskega star-

Kakor sta sklenila, sta šla najprej na Brezje k Mariji Pomagaj. Lepo sta opravila svojo božjo pot: Cene nič manj kakor Urška. Da, Cene je še klečal pred čudežno podobo, ko je Urška že radovednost prodajala po cerkvi.

Z Brezij sta menila še na Bled — pa kaj bi po zimi na Bledu! V Ljubljani sta bila od vlaka na vlak, toliko da sta pogledala v frančiškansko in stolno cerkev, potem pa sta jo mahnila kar v Maribor, kjer sta ostala čez noč in ves drugi dan. Zjutraj sta bila pri frančiškanih, nato sta šla na Slomšekov trg gledat, kje škof prebivajo, odtod na Slomšekov grob in nazaj proti Glavnemu trgu, grede sta stopila še v Cirilovo tiskarno, kjer sta plačala naročnino za »Gospodarja«, potem bi bil Cenc rad šel kam jest in pit, Urško pa je vleklo k izložbam, kjer so prodajali žensko modo. Kar po četrte ure je stala pred kakim oknom, tako da se je Cenc naveličal in šel sam gor pa dol po ulici, da bi morda le ujel priliko za kak vrček piva. Dvakrat se mu je res posrečilo in bi se bila skoraj že zgrešila; pa na srečo Maribor ni Babilon, da bi se mogli ljudje v njem izgubiti.

Ko je Urška spet vsa zamaknjena stala pred oknom, v katerem je bilo polno pisanega blaga, jo je nekdo od zadaj rahlo prijel za roko in ji pošepetal v uho:

»Urška, dober dan!«

Žepne svetilke

izdeluje edino domača tvornica

IVAN PASPA I SINOVI

Zagreb, Koturaška 69

šlje zastonj uprava »Po božjem svetuc«, Ljubljana, Wolfova 1. 1000

Na jesenskem Ljubljanskem velesejmu bo 4 velike paviljone zavzemala državna propagandna razstava »Za naš les«, kjer bo nazorno prikazana produkcija in uporaba našega lesa in stranskih produktov ter različni industrijski in obrtni predmeti iz lesa s posebno razstavo pohištva in stanovanjske opreme. Skoraj 10.000 m² prostorni živalski park bo oživljalo vse živalstvo naših gozdov. V paviljonu G in tudi pod milim nebom bo velika razstava »Sodoben vrt« z raznimi specialnimi razstavami najraznovrstnejših cvetlic in rastlin ter zgodnjega sadja, manjšimi vrtovi in sploh vsem, kar je potrebno za vrt. Spet bo tudi razstava malih živali, ki jo priredi društvo »Živalica«, obenem bodo pa prav bogati oddelki za predvsem sezonske izdelke industrije in obrti. Med atrakcijami na veleseliščnem prostoru bo posebno vabljiv velemesten variétés. Velesejem bo trajal od 1. do 13. septembra in so obiskovalci spet deležni popustov na železnici, parobrodih in letalih.

Revolucija v cenah. Radi nakupa dveh tovarniških zalog čez 100.000 m blaga prodajam kretan in modrotisk 6 Din, delen 7 Din, ceffr 8 Din, krep 9 Din, svila 11 Din, volna s svilo 13.—, 15.—, 17.— Din. Stermecki. 000

Obžalovanja vredni slučajji.

Smola vlomilca. Dne 20. VIII. krog 5. ure popoldne je bilo vlomljeno skozi majhno okno nad kuhinjskimi vrati v stanovanje brivca Franca Weiss na Koroški cesti v Mariboru. Eden od nepridipravov je stikal po stanovanju, drugi je bil zunaj na straži. Stražarja so ljudje prepodili in radi tega je tudi pravi vlomilec splezal skozi malo okence na bal-

Krajevne šolske odbore prosimo, da svoja naročila za šolske potrebščine pošljejo na naslov: Tiskarna sv. Cirila v Maribor ali v Ptuj.

Urška se je naglo obrnila in zagledala čedno gospodično, ki se ji je poredno smejala. Toda »tička« jo je že spoznala:

»Ali je mogoče? Pavla, ti? Tebe sem pa vesela.«

Kar pozabila je, da ni doma, ampak v Mariboru, in je zavpila dol po Gospóski ulici za možem, ki je stal pred Benkovimi klobasami:

»Cencij, Cencij! Pridi hitro! Hitro!«

Cenc je le počasi trgal pogled od zapekljivih Benkovih jezikov, salam in reber in se bližal ženskama.

Urška ni izpustila Pavline roke in je venomer gledala v nekdanjo ciganko, ki je bila čedno po mestno oblečena; tudi zlati prstan z bleščečim kamnom je odkrila na Pavlini levici.

»Cene, poglej, poglej — ali poznaš tole?« se je zasmejala, ko je prikorakal mož.

»Aaa — Pavla!« se je začudil. »Lej jo! Zdaj bo pa treba reči: gospodična. Kako si mestna!«

»No, no,« je Pavla zardela. »V mestu se je treba pač po mestno oblačiti.«

»Pavla, kako, da si prišla tod mimo? Ali si mene iskala?« je izpraševala Urška.

»Ne, saj še vedela nisem, da sta tu. V trgovino imam pot — pa sem te zagledala in že koj od zadaj spoznala. Kako pa prideta vidva v Maribor?«

»Na ženitovanjskem potovanju sva — sicer za

kon, da bi jo popihal za tovarišem. Ker je v hiši več stanovalcev, so začeli vlomilca preganjati. Ni mu preostalo drugega, kakor da je tvegala visok skok na dvorišče. Priletel je tako hudo na trda tla, da so ga morali prepeljati v bolnico vsled precejšnje poškodbe. Gre za 25 letnega brezposelnega mizarskega pomočnika Ivana Paher iz Maribora.

Med dopustom je vlomilec izpraznil stanovanje. Ko se je vrnil 21. avgusta z morja z družino v Maribor po večtedenskem dopustu carinski kontrolor Ivan Kovačević na svoje stanovanje v Cankarjevi ulici, ga je našel v velikem neredu. Notranja vrata so bila vlomljena, vse premetano in z dolgoprstnejem je zginilo obleke, perila, čevljev in dragocenosti v skupni vrednosti za 10.000 Din. Po vlamu si je neznanec privoščil žganja in vina. Bil je toliko previden, da je prijel vsak predmet z robcem in ni pustil nobenih prstnih odtisov.

Obešenega so našli v Betnavskem gozdu pri Mariboru Ivana Filej, železniškega delavca, ki je bil pred kratkim radi boleznimi odpuščen iz službe. Vzel si je življenje radi obupa in bolezenskega trpljenja.

Vlomilec odnesel blaga za 3800 Din. Neznanelec je vlomil v noči v trgovino Franca Zagoršaka v Dornavi pri Ptujju. Odnesele je nekaj gotovine in raznega blaga za 3800 Din.

V znamenju noža. V Cirkoveah pri Pragerskem je prišlo zadnje dni do tepeža, v katerem sta dobila nevarne zaboljave z nožem Jožef Frangež in Ivan Horvat, oba iz Starešincev.

Drava je naplavila pri Sv. Marku niže Ptujja žensko truplo, v katerem so prepoznali Ano Perše iz Ptujja, hčerko strojnika. Pred dnevi je zginila od doma in koj so sumili, da si je kaj storila v duševni potrtosti.

Ustrelil se je 23. avgusta na Bregu pri Ptujju iz neznanega vzroka in mrtev obležal Jožef Gosak, 35 letni trgovski sluga, uslužben v Mariboru.

Konjski tat, ki ni imel sreče. Dne 19. avgusta proti večeru je odpeljal v Ljubnem posestniku Ferd. Visočniku 28 letni delavec Jakob P. s paše 7 letno rjavo in

4000 Din vredno kobilu. Prišel je do državne meje pri Mežici, kjer je hotel v Avstrijo, da bi tamkaj prodal kobilu. S tihotapstvom z ukradenim blagom ni bilo nič, ker so ga opazili graničarji. Krenil je od meje nazaj proti Mežici, kjer je skušal kobilu prodati posestniku Ivanu Jugu. Jug je tatu prepoznal, ter je zbežal in je spustil kobilu, ki bi mu bila le ovira na pobegu. Kobilu so drugi dan našli in jo vrnilo lastniku. Tatu zasledujejo žandarji.

Razpečevalci ponarejenih kovancev pod ključem. Pri Sv. Jurju ob Pesnici in sploh po Pesniški dolini so se pojavili zadnje dni ponarejeni 50 dinarski kovanci. Orožniki so zaprli kot razpečevalce: 26 letnega Ivana Klarič, 23 letnega avstrijskega državljanca Jož. Hernah in 21 letno Alojzijo Marat. Ivan Klarič je že bil kaznovan radi potvorbe novcev na 1 leto ječe.

Vlomilec in tat pod ključem. Orožniki so prijeli 26 letnega Jurja Nazdraževića, ki je vlomil pri posestniku Ivanu Živku v Zgornji Voličini in je osumljen več vlovov ter tatvin po Slov. goricah. Nekateri očitane mu zločine je pri zaslišanju n. okrožnem sodišču v Mariboru priznal, druge še pa taji.

Obstrel iz zasede. V celjsko bolnico so pripeljali Alojzija Tepež, 19 letnega zidarskega pomočnika iz Rusnice pri Humu ob Sotli. Na obe logi obstreljeni trdi, da je oddal nanj usodepolni strel iz lovske puške Franc Škrablin, dninar iz Grletnica.

Tolvajji ustrelili gostilničarja. V Cerini pri Čateških toplicah so napadli v noči neznanca gostilničarja in posestnika Martina Radej in so oddali skozi okno kakih 50 streliv. Dve krogli sta zadeli Radeja v trebuh in je zadnje nedeljo umrl v bolnišnici v Brežicah.

Strel v trebuh. V Nunki ulici v Ljubljani je v noči dobil iz samokresa neznanca iz nepojasnjenega vzroka kroglo v trebuh 36 letni brezposelni tapetnik Jožef Šimnovec iz Glinške ulice. Ranjenca so takoj prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Stražnik obstrelil vlomilca. V Massarykovi ulici v Ljubljani je v noči na 21. avgusta stražnik opazil neznanca, ki se je

pripravljal k vlamu. Pozval ga je, naj se preda. Pozvani je začel bežati, stražnik je oddal nanj strel, ki je zadel begunca v nogo. Ranjenega so prepeljali v bolnico in so spoznali v njem 31 letnega brezposelnega ključavničarja Antona Sevcnika, ki je doma iz Mengša in je bil izgnan iz Ljubljane.

VARUJTE SE SLEPARJEV, KI OBLJUBLJAJO SLUŽBE!

Mlajši kmečki narod sili v mestne tvornice kljub svarilom, da primernih zaposlitev sploh ni in če dobi kateri delo, je tako slabo plačan, da niti živeti ne more. Naval delovnih moči iz dežele v mesto skušajo v zadnjem času izkoriščati skrajno brezvestni sleparji, ki izrabljajo bedo brezposelnosti v svojo korist. Več takih goljufov si je organiziralo lažiposredovalnice za delo, ki niso ničesar drugega nego izžemanje ubogih delavcev. V svarilo pred temi najnovejšimi ljudskimi pijavkami navajamo dva vzgleda, kako so uboge pare iz dežele nasedle sleparju.

Na Pobrežju pri Mariboru je vzdrževal lažiposredovalnico za delo gotovi Franc Knezar, kateremu je pomagala pri tem poslu njegova izvoljenka. Knezar sam je bil brez prave zaposlitve ter poklica, pač pa je lagal drugim, da je na zaupnem mestu v neki mariborski tkalnici in v njenem imenu išče moške in ženske delovne moči. Mož je zahteval za nakazilo zaposlitve od prosilcev denarne zneske, dalje za pokritje stroškov, za koleke in razne druge izdatke.

Žalibog, so se uverili vsi oni, ki so se nanj obrnili, da so nasedli goljufu, ki jih je osleparil za težko plačane posredovalne nagrade. Orožniki so ugotovili, da je osmeknil Knezar 6 strank iz dežele za 1157 Din.

Aretirali so ga v trenutku, ko je na občini Pobrežje pri Mariboru zahteval brezposelno podporo na ime Franc Lešnik. Po aretaciji je med smehtanjem priznal brezsrčno izrabljanje ubogih ljudi in je izrazil veselje, da bo zaprt.

pol leta prepozno, haha,« se je smejal čevljar. »Zdaj moraš pa že z nama kam, gospodična Pavla.«

»Rada — toda za gospodično me nikar ne zmerjaj! Kam pojdemo?«

»Kjer dajo dobro jesti in piti — in poceni.«

Zavili so na Rotovski trg in si poiskali tih kot.

»Kako še kaj vidva?« je vprašala ciganka, ki ni imela — razen črnih oči in nekaterih porednih kodrov — prav nič ciganskega na sebi, ampak je bila taka, kakor prava mestna gospodična.

»Še kar; kakor pač moreva,« je odgovoril čevljar in poredno pomežiknil z očmi. »To se pravi: moji ženi je prav dobro.«

Pa ga je »tička« že obrevsnila:

»Kaj, tebi morda ne, he? Tvoj živi dan ti še ni bilo tako dobro kakor zdaj. Ko ptič pod nebom živiš, vsega imaš, kar ti je treba, žeje tudi ne trpiš in za nič ti ni treba skrbeti.«

»To je res! Za nič drugega mi ni treba skrbeti, samo zato, da izpolnjujem voljo svoje žene, ki mi jo je ljubi Bog poslal.«

»Tiii — ali ti ne pustim vse po tvoji volji?«

»Da, ker tvoja volja je vedno tudi moja volja — mora biti.«

Tako sta se dražila in Pavla je spoznala, da sta srečna in da sta drug v drugega zatelebana.

»Kaj pa kaj ti, Pavla? Ali je roka že zdrava?« je vprašala Urška.

»Zdrava in cela,« je odgovorila.

»Kaj počneš potem v Mariboru?«

»Učim se to in ono, da bom kdaj kaj znala.«

»Ali se ne vrneš več na Bistrico?«

»Pač, pač, po veliki noči spet pridem. Toži se mi po Bistrici.«

»Ali že veš, da je Ravnjak župan?«

»Da. Smili se mi, ker ima zdaj poleg svojih domačih skrbi še skrbi za občino.«

»Tu mu že Osojnik pomaga. Ta je bil že dvakrat župan in je zdaj spet prvi svetovalec,« je omenil Cencij.

»Pravijo, da bo zato Ravnjak vzel Osojnikovo Lenčko,« se je razvnela »tička«. »Toda z Lenčko ne bo bogve kaj zadel.«

»Srečen z Lenčko ne bo. Toda zdaj ga že držijo in ga ne izpustijo več,« je zabundal Cenc.

»Ali ga poznaš? Ali imata kaj skup?«

»Nič, prav nič,« se je lagal Cenc. »Čul sem le to, da je že večkrat skrivaj prišel na Bistrico in spraveval po Pavli.«

»Ti — ti! Gotovo veš še več. Kako bi mu drugače mogel pokazati! Govori po resnici!«

»Zakaj bi ne govoril po resnici? Saj me cigan nič ne briga. To pa rečem: Če se še enkrat prikaže kje okoli Bistrice, ga bom z bičem podil do farne meje.«

(Dalje sledi.)

ca za svoj muzej. Holiday je zjavil, da se je v novejšem času, namreč od začetka današnjega stoletja zgodil samo en slučaj v Kanadi, ko je dosegel konj starost 46 let. V splošnem je najvišja konjska starost med 30 in 35 let. Jumbo je bil v svoji mladosti priznan dirkač, postal je nato 6 let jahalni konj škotskih lordov ali bogatašev, bil je celo navaden fijakerski konj, svojih 12 zadnjih let je preživel v hlevu ljubitelja živali v Bordram Wood.

Rdor oglašuje,
ta naprepuje!